

De Stœchade. CAP. XXXI.

STOECHAS in insulis Galliaë gignitur, quæ è regione Massiliaë sita Stœchades appellantur: & ab iis quoque nomen accepit. Herba est tenuibus surculis, coma thymi, sed folio longiore, gustu acris & aliquantum subamara. Decoëctum huius, vt & hyssopi, ad pectoris vitia efficax est. Antidotis quoque vtiliter immiscetur.

De Origano. CAP. XXXII.

ORIGANVM Heracleoticũ, quod nonnulli cunilam appellant, folium habet hyssopo non dissimile: umbellam autem non in rotæ speciem orbiculatam, sed veluti diuisam, & semen in summis virgis haudquaquam densum. Vim habet excalfaciendi: ac proinde ipsius decoëctum ex vino potui datum, venenatorum moribus conuenit. Ex passo verò, iis prodest qui cicutam aut meconium: ex aceto mulso, iis qui gypsum aut ephemerum hauserunt. Conuulsis autem, ruptis & hydropi medetur, cum fico esui datum. At aridum, acetabuli mensura cum aqua mulsa epotum, atros humores per aluum extrahit, menses ciet: ac tussi cum melle delinctum medetur. Prurigini autem, psoræ ac morbo regio decoëctum ipsius in balneo prodest. Succus virentis, tonsillis, vuuulis & aphthis medetur: & in nares ex

oleo irino infusus, caput purgat: aurium quoque dolores ex lacte mitigat. Conficitur denique ex eo, capis ac rhois frutice quo ad obsonia vtuntur, vomitorium medicamentum, his omnibus in cupreo vase per Caniculæ ardores ad dies quadraginta insolatis. Substrata autem herba, serpentes fugat.

De Onitide. CAP. XXXIII.

Quod Onitis appellatur, foliis est candidioribus, hyssopóque similius: ac semen habet, veluti corymbos coherentes ac sibiinvicem incumbentes. Vis tamen eadem, quæ Heracleotico: at minùs efficax.

De Origano syluestre. CAP. XXXIII.

Syluestre origanum aliqui panaces Heraculum vocant, alij cunilam: quo in numero est Nicander Cotophonius. Foliis est originí, virgultis dodrantalibus, tenuibus, in quibus umbellæ anethi insunt, flores candidi: radix tenuis ac inutilis. Priuatim venenatorum moribus folia & flores ex vino in potu auxiliantur.

De Tragorigano. CAP. XXXV.

TRAGORIGANVM, exiguus est frutex, folio & ramulis origano aut syluestri serpyllo similis. Quoddam pro locorum ratione latius ac speciosus, foliisque latioribus inuenitur, satis glutinosum. Alterum gracilibus est surculis, exilioribusque foliis: quod

quod etiam prasium aliqui vocauerunt. Optimum est Cilicium, quodque in Co, Chio, Smyrna Cretaque prouenit. Omnia excalfaciunt, yrinas cient, bonamque faciunt aluum, si decocti ius ebibatur: si quidem biliosa deiciunt. Profunt & lienosis ex aceto pota: itemque ex vino, iis qui ixiā hauserunt. Quin & menses trahunt, & in tussi ac peripneumonia ex melle in eclegmate datur. Est & eorum potio non ingrata: quod fit ut cibum fastidientibus, stomacho male affectis, acidaque rustantibus exhibeatur, iisque item quos qualis ex maris agitatione anxietas, nausea & praecordiorum aestus comitantur. Discutiunt insuper oedemata, si cum polenta illinantur.

De Pulegio. CAP. XXXVI.

PVLEGIUM, herba vulgaris notitia. Ex tenuat, calfacit, concoctiones adiuuat. Bibitum, menstrua, secundas & partus eicit. Pulmonum verò vitia excreabilia facit, cum sale & melle potum: ac conuulsis etiam auxiliatur. Nauseas & stomachi rosiones ex posca bibitum permulcet: atros etiamnum humores per aluum exigit. Venenatorum quoque moribus in vino potum succurrit. Defectos animo recreat, cum aceto naribus admotum. Gingiuas etiam arefacti cinere corroborat. Illitum verò cum polenta,

inflammationem omnem lenit: & podagricis per se prodest, impositum dum rubescat locus. Cum cerato autem, varos extinguit: ac lienosis etiam confert, cum sale adhibutum. Cæterùm decoctum ipsius pruriginis lotionem mitigat, & vulvæ inflationibus ac duritiei, eiusdemque conversionibus infectione subuenit. Aliqui porrò blechona vocant: quoniam, dum floret, à pecoribus gustatum, balatum concitat.

De Dictamnno. CAP. XXXVII.

DICTAMNUM, quod sylvestre pulegium aliquibus appellatur, herba est Cretensis, acris, lævis, pulegio similis: at maioribus lanuginosisque foliis, ac lanosa quadam veluti pube obductis. At neque florem neque semen profert. Præstat verò omnia quæ sativum pulegium, sed efficacius multò. Nam non potum modò, sed & appositum ac suffitum, partus emortuos eiicit. Aiunt & in Creta capras tela quibus ietæ sunt huius herbæ pascu excutere. Porrò purgandi vim habet succus ipsius illitus, aut cum polenta affricus. Imposita verò herba, plantæ pedum reliquove corpori impactos aculeos refigit extrahitque. Est & efficax ad lienis dolorem: siquidem ipsum imminuit. Legitur autem æstate & autumnò. Radix gustu excalfacit, necnon & partum accelerat. Sed
& suc-

& succus cum vino potus, contra venenatorum morsus auxilio est. Herbae verò tanta vis est, vt ictu venenato sauientes bestias & olfactu abigar, & contactu perimat. Ceterum expressus ex ea succus, vulneribus ferro illatis aut venenatis moribus instillatus, præsentaneo est remedio, si prætereà in potu assumatur.

De Pseudodictamno.

CAP. XXXVIII.

Quod Pseudodictamnium vocant, multis in terris nascitur, antedicto simile, at minùs quàm illud acre. Eisdem verò præbet effectus, at inefficaciùs.

De altero Dictamno Cretico.

CAP. XXXIX.

Defertur & è Creta alterum Dictamni genus, folio silymbrij: at ramis maioribus, in quibus flos emicat sylvestris origani; niger ac mollis. Odor foliorum inter silymbrium & saluiam medius, iucundissimus. Ad eadem ad quæ & antedictum efficax, sed minùs nares ferit. Miscetur & emplastris ac theriacis compositionibus.

De Salvia. CAP. XL.

SALVIA, quam Græci elelisphacon, alij Selaphoboscon, alij denique sphagnon nominant, frutex est oblongus, ramis numerosis, virgas habens quadrangulas & al-

bicantes: folia mali cotoneæ effigie, sed longiora, asperiora crassioraque, & attritarum vestium modo ita parum villosa, vix vt quifquam villos animaduerrat, subalbida, vehementer odorata, sed virosa: semen summis in caulibus syluestri hormino simile gerit: in asperis nascitur. Foliorum ramorumque decoctum, vim habet epotum vrinas menselque ciendi, partus extrahendi, & pastinacæ marinæ ictibus auxiliandi. Capillos quoque denigrat salvia, vulnerariæque est, & sanguinis cohibendi vi prædita: ac denique fera repurgat vlcera. Sed & folia ac ipsi etiam rami, si in vino decoquantur, genitalium pruritus fotu sedant.

De Menta sativa. CAP. XLI.

MENTA, ab odoris suauitate hedyosmos Græcis dicta, quam alij mintham vocant, cognita herbula est. Calfaciendi, astringendi atque exiccandi vi prædita: quamobrem sistit sanguinem ipsius succus ex aceto potus, teretelque lumbricos euecat, & Venerem stimulat. Singultus, vomitiones choleramque sedant bini ternive ramuli, cum acidi granati succo epoti. Discutit & abscessus, si cum polenta adhibeatur: & imposta fronti, dolores capitis leuat: mammas distentas & nimio lacte turgentes compefcit. Cum sale verò, canum moribus im-